

punkt uacceptable forskelsbehandling i forhold til f.eks. butiksdetektivvirksomhed, der omfattes af loven.

Udvalget var opmærksom på dette forhold og udtaler i sin betænkning, at hvis vagtvirksomheden får et større omfang, kan der være behov for at medtage den helt eller delvis under loven.

Justitsministeriet finder, at der ikke er behov for allerede nu og generelt at behandle alle former for vagtvirksomhed på samme måde. Den ikke-erhvervsmæssige vagtvirksomhed vil antagelig være af en meget forskellig karakter, og fælles regler ville kunne føre til betydelige administrative problemer. Hertil kommer imidlertid, at hovedsigtet med lovforslaget, at opnå mulighed for en regulering af en branche, der »sælger sikkerhed«, ikke kan begrunde en regulering af den ikke-erhvervsmæssige vagtvirksomhed. Med hensyn til spørgsmålet om forskelsbehandling har justitsministeriet lagt vægt på, at LO og Dansk Arbejdsgiverforening ikke har haft bemærkninger til dette punkt.

For så vidt angår den vagtvirksomhed, der udføres af statslig eller kommunal myndighed bemærkes, at et reguleringsbehov umiddelbart forekommer mindre påtrængende, og at det under alle omstændigheder vil være nødvendigt at inddrage Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen og flere statslige styrelser i overvejelserne, før man kan tage stilling til, hvilke regler der i givet fald bør indføres på dette område.

Til § 2

Der henvises til betænkningen s. 43-44.

Stk. 1 indeholder lovudkastets centrale krav om, at den person eller det selskab m.v., der udøver vagtvirksomhed, således som dette følger af § 1, skal have *autorisation* hertil. Autorisationen skal være meddelt, inden vagtvirksomheden påbegyndes, og inden der indgås (bindende) aftale om udøvelse af vagtvirksomhed. I forbindelse med udløb af de højst 5-årige autorisationer efter § 5 indebærer bestemmelsen, at vagtvirksomheden ikke må fortsættes, medmindre autorisationen er forlænget for en ny periode. Bestemmelsen tager ikke stilling til de civilretlige forhold mellem vagtvirksomheden og kunden, idet dette må afgøres efter almindelige formueretlige regler.

I stk. 3 fastsættes, at *alarmcentraler*, hvorfra der til politiet videregives alarminformationer, som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 4, skal være *godkendt* hertil, jfr. ligeledes § 9. Baggrunden for dette krav er et ønske om i forbindelse med godkendelse af alarmcentralen at kunne stille sådanne krav til alarm-

centralens udstyr, indretning og drift, at et af lovens hovedformål tilgodeses, nemlig at indgå de mange fejlalarmeringer af politiet. De nærmere krav til alarmcentralen skal fastsættes i henhold til § 10.

En alarmcentral, der modtager, behandler og til politiet videregiver alarmsignaler fra overfaldsalarmeringsanlæg og indbrudsalarmeringsanlæg, skal være godkendt, selvom virksomheden udøves i eget regie og dermed ikke er erhvervsmæssig. Også virksomheder, der ikke skal have autorisation efter stk. 1, skal således søge om godkendelse af en alarmcentral. Efter § 18 kan justitsministeren fastsætte bestemmelser om tilbagekaldelse af en godkendelse af en alarmcentral, og det kan forventes, at godkendelsen vil blive tilbagekaldt hvis den for en alarmcentral ansvarlige har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkår for godkendelse. Derimod er det ikke i § 9 fastsat, at en godkendelse skal være tidsbegrænset, fordi alarmcentralen typisk vil blive drevet af en virksomhed, der skal have autorisation efter stk. 1, jfr. § 5. Hvis en alarmcentral undtagelesvis drives af en ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed, bør en godkendelse dog begrænses til 5 år.

Til §§ 3-4

Der henvises til betænkningen s. 44-47. Lovforslaget svarer til betænkningens udkast, idet der dog i § 4, stk. 2, er indsat en henvisning til §§ 15-17. Efter betænkningen kunne man få det indtryk, at en virksomhed selv må anlægge sag mod myndigheden, hvis denne meddeler, at en autorisation ikke kan opretholdes, fordi bestyrelsens eller direktionens sammensætning er ændret. Imidlertid gør der sig de samme retssikkerhedshensyn gældende, som har begrundet reglerne i §§ 15-17 om fratagelse eller bortfald af en autorisation.

Til § 5

Der henvises til betænkningens s. 47-49.

Efter § 5 meddeles en *autorisation for bestemte former for vagtvirksomhed* efter § 1. Dette indebærer, at det i ansøgningen om autorisation skal anføres, hvilke(n) form(er) for vagtvirksomhed der ønskes autorisation til. Baggrunden for, at en autorisation ikke uden videre bør omfatte alle former for vagtvirksomhed, er, at de krav der skal være opfyldt efter § 3, stk. 1, nr. 7, ikke nødvendigvis er de samme ved de forskellige former for vagtvirksomhed.